

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ZIAR POLITIC NAȚIONAL.

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 24 Cor.
Pe o jum. de an 12 „
Pe trei luni . . . 8 „

Pentru România și strălănitele:

Pe un an . . . 40 lei.
Pe o jum. de an 20 „

TELEFON Nr. 226.

REDAȚIA
ȘI ADMINISTRAȚIA
Str. Frunzului Nr. 16

INSERATELE
se primesc la admini-
strație. Prețul după tariful
și învalia.

Manuscrisurile nu se în-
napoiată.

Constantinopolul.

Dela intrarea Turciei în războiu se discută tot mai des chestiunea celor două strămtori: Bosforul și Dardanele sau mai bine soarta Constantinopolului. Căci cine e stăpân pe acesta, e stăpân și pe strămtori.

Se spune în deosebi, că Rusia revendică pe seama sa faimoasa capitală a imperiului turcesc. Intemeindu-se pe litera unui testament legendar, datorit — pentru a avea mai multă autoritate — lui Petru cel Mare, întemeietorul Rusiei de azi, dar care în realitate e produsul unor năzuințe născute și concrescute de mult cu politica de expansiune a politicianilor dela nord, — Rusia năzuiește într'adevăr să pună mâna pe strălucitul Zavgorod, vechiul nume rusec al Bizanțului.

Țarismul și-a însușit pe seama sa această năzuință și se poate ca Țarul de astăzi să fie urmărit de visul frumoasei cetăți, din care — după cum zice Coranul — o parte privește spre uscat, iar două părți spre mare și, torturat de frigurile acestui vis cu puterea cu care era chinuit Sultanul Mohamed al II-lea, care se frământase atât de mult în patul său din noaptea petrecută în cetatea Adrianopolului gândindu-se la cetatea lui Constantin, încât se frânse patul cu el.

Cap al ortodocsimului, cum îi place a se numi, Țarul de mult visează să înlocuiască pe acel „Alah e lumina cerului și a pământului“ din Sfta Sofia impus de Mohamed care intrase călare în faimosul templu, zis și „al doilea cer“ al lui Iustinian — cu dictonul creștin — „Dzeu e lumina.“

Valoarea mare pe care o are Constantinopolul din toate punctele de vedere pentru imperiul rusesc nu ne face să ne îndoim nici-o clipă, că Rușii ar fi dispuși să renunțe la orice altă cucerire în schimbul Constantinopolului.

Nu mai cât această tendință vine în colizie cu interese tot atât de vitale pe cari le au toate statele europene în ce privește cele două strămtori sau mai bine în ce privește soarta Bizanțului.

Lucrurile acestea se discută. Se discută și noi, deși e foarte probabil că toată socoteala asta se face fără birșă, căci nu se poate încă prevedea rezultatul războiului.

Discutând deci, numai de dragul problemei care s'a pus și se pune cu toată pasiunea, mai ales acum când din parte rusească s'a enunțat oficial apetitul celor trei țarismul asupra Constantinopolului, — dela început trebuie să stabilim coliziunea în care a ajuns acel apetit cu interesele vitale, pe cari le are în special statul român în cele două strămtori. România nu nutrește tendințe de cucerire. Ea nu s'a gândit și nu se gândește la cucerirea capitalei turcești, dar dorește un lucru: această capitală să n'ajungă în stăpânire rusească, căci atunci valoarea economică a statului român, care până eri își esporta 64 % din produsele sale prin cele două strămtori, ar fi redusă la minimum posibil. Or România, care are atât de mult de esportat, și în deosebi astfel de produse care în majoritatea lor formează și obiectul exportului rus, nu poate tolera acest lucru fără ca să aștepte ea însăși la cele mai vitale interese ale existenței sale.

Dar năzuințele rusești se lovesc imediat și cu năzuințele statului grecesc care, ce e mai mult, se gândește și el la cucerirea Bizanțului. Astăzi nu e Grec, care să nu se gândească la recucerirea cetății lui Constantin. Regele lor actual se consideră ca urmașul lui Constantin al XI și tot din această considerație el își zice Constantin al XII. Grecii și-au lăsat chează pe seama pretențiilor lor pe martirul episcop, care se refugiase din fața lui Mohamed al II-lea în zidul Sf. Sofiei și care așteaptă acolo pe viitorul împărat al Grecilor pentruca atunci eșind în fața lui îmbrăcat în sfințele ornate să pună pe capul vrednicului urmaș coroana vechilor împărați bizantini.

Mai ales după recentul război balcanic Grecii se uită cu toată stăruința spre Cornul de aur, acest corn al belșugului, prin care odinioară se scurgeau bogățiile a trei continente.

Iată deci un vârtej de interese, în mijlocul cărora e foarte adevărat stau încă deplin stăpâni turcii cu palton (turcii tineri spre deosebire de turcii cu caftan, turcii bătrâni), dar cari nu pot stinge pasiunile ce agită sufletele atâtor popoare.

Să sperăm însă că interesele europene, cu cari interesele românești stau în cea mai desăvârșită

armonie, vor fi și deastădată salvate spre mulțămirea tuturor.

România — o știm — își va face datoria sa întreagă pentru ca prestigiul și bazele ei de existență să nu sufere într'un nimic.

Constantinopolul cu cele trei cetăți, Pera, Galata și Stambul, din cari se alcătuiește, va trebui, îi place ori nu cuiva, să rămână — poate fără selamlac și harem — dar în toate împrejurările un centru de întâlnire și de protejare a intereselor europene.

Nu mai această esplanadă va mulțămi problema, care se discută astăzi cu atâta interes de toată lumea.

Ce-a cerut Rusia României.

— Destăinuirile ziarului „Osmanischer Lloyd“.

Ziarul „Berliner Tageblatt“ comunică, că ambasadorul Rusiei la București Foklewsky-Kozell a plecat nu de mult la Petersburg, ca să primească dela ministrul Sassonow noii instrucții. Acum reiese, că această călătorie s'a făcut după ce ultima încercare a ambasadorului, de a câștiga România pe seama Rusiei, n'a avut succes. Ziarul „Osmanischer Lloyd“ comunică următoarele amănunte despre cele mai recente promisiuni rusești făcute guvernului român:

Ambasadorul a încercat mai întâi să facă presiune asupra guvernului român cu chestia Strămtorilor garantind salvagardarea intereselor României în Marea neagră. Ambasadorul a mai promis recunoașterea pentru toate timpurile a tratatului de pace dela București asigurând România, că o va apăra în contra oricărei atac bulgar, care ar ținti la reocuparea Dobroiei.

În schimbul acestor promisiuni Rusia a cerut, ca armata României să intre imediat în Ardeal, fiind sprijinită în această acțiune de o armată de 150.000 soldați ruși. Intrând armata română în Ardeal îi se asigură României încorporarea Ardealului.

Ca să se satisfacă și dorințele Românilor față de Basarabia, guvernul rusesc a declarat prin graiul ambasadorului său, că va acorda locuitorilor români din Basarabia libertăți întinse. Rusia a mai cerut României, ca să pună capăt tratatelor cu Italia și să nu mai trateze nici cu Bulgaria. În fine guvernul rusesc consideră de ceva firesc, ca

orice transport de bucate și de făină în Austro-Ungaria și Germania să se oprească.

Promisiunile aceste ademini-toare ale Rusiei au fost însă respinse de guvernul român.

Sassonow a mai cerut de altfel, ca România să deschidă porturile ei dunărene pentru vasele rusești și să accepte instalarea unei stațiuni navale la gura Dunării, mai departe ca flota românească și cu deosebire vasul „Regina Elisabeta“ să se atașeze escadre rusești din Marea neagră.

SITUAȚIA

pe câmpul de războiu.

Azi dimineață am primit dela biroul de presă al prim-ministrului următoarele comunicate oficiale telegrafice:

Situația în nordul monarhiei.

Budapesta 2 Martie. — Din marea cartier general al nostru se comunică oficial cu data de azi:

Pe sectorul vestic al frontului din Carpați am respins o mulțime de contra-atacuri rusești și ne-am menținut pozițiile și înălțimile e-luptate de trupele noastre în luptele anterioare. Spre sud dela Nistru luptele tin încă. Și eri am respins sângeros atacurile dușmanului și ni-am menținut teritoriul ocupat cu toate că dușmanul a fost covârșitor la număr. În Polonia și în Galizia de vest au fost numai lupte de artilerie.

În Bucovina e liniște.

Pe câmpul de operații dela sud situația a rămas neschimbată.

În sudul monarhiei.

Budapesta 2 Martie. (Telegramă sosită noaptea). Marea cartier general al nostru comunică:

Ultimul comunicat oficial sârbesc, care vorbește despre bombardarea Belgradului, conține neadevăruri atât de stupide, încât orice desmintire e superflua. Nimeni nu va crede, că Austro-Ungaria și-a așezat fabricile de gloanțe de tun la hotar drept țintă pentru tunurile sârbești, după cum se spune acolo. Tot atât de puțin se va îndoi ori cine, că dacă tunurile sârbești iau la țintă gara Mitroviței, care e afară din oraș, atunci aceste tunuri nu nimeresc în centrul orașului. Toate a-

ceste afirmații sârbești cad deci dela sine.

Din contră însă trebuie să comunicăm, că de când am amenințat cu bombardarea din nou a capitalei sârbești, orașele noastre deschise, situate la graniță au rămas nevătămate. Putem constata hotărât, că de atunci tunurile sârbești, cari bombardează întăriturile noastre din față, ori se îndreaptă asupra aeroplanelor noastre, bagă bine de seamă, ca să nu mai bombardeze orașul Semlin.

General de divizie Höfer, locuitorul șefului de stat major.

Pe frontul anglo-franco-ruso-german.

Berlin 2 Martie. — Buletinul oficial al marelui cartier general german e pentru azi următorul:

Pe câmpul de operații dela vest: În Champagne am respins pe lângă mari pierderi din partea dușmanului, atacurile, pe cari Francezii le-au repetat din nou, cu mari forțe în contra noastră și cari în cea mai mare parte au fost zdrobite de focul nostru. În luptele piept la piept, cari s'au desvoltat pe unele puncte, noi am rămas învingători pretutindeni; ne menținem cu tărie pozițiile. În pădurile argonice am ocupat mai multe tranșee, am făcut prizonieri 80 de soldați dușmani și am capturat 5 pufoare de mine. Am respins prin izbiri sângeroase atacurile franceze îndreptate în contra localității Vauquois. Avantajele, pe cari ni le-au eluptat în Vosgi zilele trecute, le-am menținut cu toate contra-atacurile vehemente ale dușmanului. Atacurile, pe cari Francezii le-au îndreptat în contra noastră spre nord-est dela Celles au fost pentru ei pline de pierderi.

Pe câmpul de operații dela est: Toate eșirile, pe cari Rușii le-au îndreptat în contra noastră spre sud și spre sudost de pădurile dela Augustow, au rămas fără succes. — Am respins atacurile pe cari Rușii le-au îndreptat în contra noastră spre nordost dela Lomza și spre est dela Plock.

Războiul cu Turcii.

Constantinopol 2 Martie. Marea cartier general otoman comunică oficial cu data de azi:

Flota dușmană a slobozit un foc mai slab în contra forturilor dela Sedd-il-Bahr. Incercările dușmanului

Pro memoria.

Locotenentul Ioan (Iancu) Emilian Aron.

O stea uriașă cu coada roșie să lvi înfiorătoare pe cer. Bătrânii iesau afară și își făceau cruce rugându-se: Doamnel nu ne pedepsi, că ne vom lepăși păcatele! Doamnel nu cere pe fi noștri pentru greșelile noastre! Doamnel el suat sprijinul și mângăierea bătrânețelor noastre, nu ni-l lua!

Război... În oraș ferbere mare. Lumea se strânge prin răspântiile străzilor, privind soldații, cari pleacă pe câmpul de luptă. Soldații batalionului I, din reg. de inf. ces. reg. No. 51 — aproape toți Români — împodobii cu flori, în rânduri strânse merg, în urma ordinului primit, să lupte contra dușmanilor patriei și tronului. Săraci Români la bine a-ți fost cei din urmă, la moarte sunteți cei dintâi!

În fruntea companiei sale, cu chipul blând, cu ochii veseli și senini pășește locotenentul Iancu — sub numele acesta era cunoscut în Braşov și împrejurime. —

Noaptea se lasă încet, învăluind cu aripile sale negre pământul. Batalionul se oprește, făcând repaus. Deoparte, pe o grămadă de petre, așezată pe marginea drumului de țară, șade gânditor locotenentul. Departe îi zboară gândul la părinții, frații și surorile lui, cari nu l-au putut vedea acum, când cine știe de vor mai avea posibilitatea a se mai revedea. Cu toate gândurile negre simte o încredere, o nădejde că-i va revedea... Obosit adoarme...

În zorii zilei se începură pușcăturile. Gloanțele ține suerând pe la ureche, văzduhul răsună de buibuitul tunurilor. Să dă comanda de asalt asupra unei înălțimi de lângă orașul sârbesc Krupagne, de unde Sârbi îndreptau un foc potopitor asupra batalionului. Cu încredere în isbândă, în fruntea companiei a 4-a pornește la asalt locot. Iancu, urmat de feciorii lui vestiți ca oameni de ordine și iubitori de datorițe, — căci nu era prielaj la care feciorii să nu-și exprime recunoștința față de comandantul lor care l-a înzestrat cu aceste calități bune.

Fiecare pas era făcut cu mari jertfe, căci plumbii trimiși de dușmani secerau pe mulți dintre falnicii brazi din cari era formată compania. Un glonț ajuns în teaca sabiei locotenen-

tului, pe care o găuri, iar altul îi atinse brațul, dar el înfăcărat nici nu ia în samă, că sângele picură din rană, ci înaintează, strigând: »Hura! Înainte! și îndemnând pe feciori, cari ca niște lei se reped contra întăriturilor dușmanilor.

Înaintând neîntrerupt deodată cade scrintindu-și foarte rău piciorul de la glesne. Soldații cu o furie și mai mare năvălesc asupra dușmanului, iar el cu o durere în suflet să uită la el cum înaintează, părându-i rău că trebuie să-i părăsească și să meargă la un spital pentru a se vindeca, nemaî putând de acum să-l conducă la biruință. Cu două lemne tălate în pripă și prefăcute în cărji, pornește înapoi la spitalul de campanie, unde să i se dea primele ajutoare. De aici e trimis la spitalul din Zagreb unde rămâne 2 săptămâni. Căpătând un concediu de 6 săptămâni vine la Braşov pentru a se vindeca.

»Cine știe pe câți îi voi mai găsi în viață, când mă voi reîntoarce din nou pe câmpul de luptă? Îmi zise odată pe când întâmplător ne-am întâlnit în Braşov, fiind reconvalescent. »Voi nici idee nu vă puteți face de pericolele și greutățile mari ce trebuie să le îndurăm noi acolo«. »Să nu crezi

că vreau să mă plâng, nu, căci datorința fecărui cetățean este să lupte, să moară pentru patrie și tron, cu atât mai mult ne este datorința noastră a ofițerilor crescuți spre acest scop. L'am întrebat apoi de diferitele momente mai însemnate, avute pe câmpul de luptă. La toate îmi răspundea cu cea mai mare liniște și nici când nu căuta să-mi arate vre-un merit propriu și astfel să se laude.

»Vezi îmi zise el odată și îmi arată un număr din jurnalul nemțesc »Reichpost« în care se publicau distincțiile pentru vitejie acordate ofițerilor și soldaților »cameratul acesta a fost decorat, iar eu nu, deși amândoi am avut același misiune, de a apăra retragerea diviziunii noastre, fiind independenți unui de altul.« »Cauze nu mi-o pot explica, numai mă doare acest fapt«.

O amărăciune să vedea pe fața lui pururea veselă și senină. »Lasă numai să mă simt mai bine cu piciorul și atunci imediat voi pleca îmi zise și atunci îmi voi căpăta acela ce de data aceasta am perdut, dar celace meritam să capăt«.

În adevăr nu a stat mai mult ca 3 săptămâni și benevol să anunță că

merge să instrueze reguții. »Acolo nu trebuie să umbli îmi răspunde la obiecțiunea mea de a mai rămâne până î se vindecă pe deplin piciorul și până î expiră concediul.« Nu voesc ca să creadă cineva, că eu sub pretextul scriiturii de picior, am părăsit câmpul de luptă, de frică. Acum ca nici când altădată, sunt chemat a-mi împilat conștientios datorlia. Românul nu e laș, dar nici fricos«.

A plecat la Cluj, unde făcea instrucție cu reguții. Nu mult după sosirea lui aici, a venit ordinul ca să se trimită pe câmpul de războiu o companie. El se anunță și în fruntea companiei de marș a VIII-a pleacă din nou pe câmpul de luptă din Sârbia. Iată ce-mi scria pe când era aproape de Valjevo.

»Am avut drumuri foarte grele, căci tina era aproape până la genunchi. Nu mergeam ca 100 pași și întâlneam cai morți, lăsați în mijlocul drumului, căci nămai putând birui povara, au murit. Am luat parte la 2 lupte sângeroase, dar nu mi s'a întâmplat nimic. Sunt foarte obosit. Cu altă ocazie îți voi scrie mai multe. Te salut Iancu«.

de a debarca trupe de ecleraj au fost zădărnice de focul nostru. In fine 5 vase panterate dușmane, cari au slobozit focal in contra unor baterii de-ale noastre, fiind nimerite de două lovituri de-ale acestor baterii, s'au retras.

Războiu, vitejie, învingere și pace.

(Din „Comoara de citate“ adunate de I. Dariu.)

Urmare.

Când te vei simți cuprins de descurajare și când vei simți mai puțin gust de virtute, întoarce-te la natură ca să te mai întrezărești... Priveliștea universului ne inspiră conștiința destinului nostru.

Paul Bourde, Patriotul.

Voința noastră e o forță, care comandă la toate celelalte, când o dirijăm cu inteligență.

BuŃon,

Rozé pentru vii, lauri pentru morți!

Cuvinte brodate de înșaiși augusta mână a reginei vâd. a României, pe panglica drapelului batalionului 2 de vânători: »Regina Elisaveta«. Sfințirea dăruilor s'a făcut la 30 Aug. v. 1914 în Sinala.

Pe când entuziazmul te ridică în lumea uitării de sine, oamenii de rând caută să speculeze pernițele tale generoase, întocmai ca silurile cere-și fură stăpânii ce-și uită cheile acasă.

A. C. Caza, Cugetări.

Cea mai înaltă inteligență e o hotărâre fermă.

Una dintre maximele favorabile ale lui Napoleon I.

Omu'n pace cu natura un copil era odată:

Fericiți acei ce'n viață soarta asta le-a fost dată!

Omu'n luptă cu natura un bărbat a devenit.

Când învins, când el învinge; însă niciodată zdrobit.

Omul învingând natura, s'a trezit de-o dată bătrân — Astfel, fii al pacii nouă, vrea al Cerului stăpân!

Rückert, înțelepciunea Bramanului, trad. de I. U. Soriciu în „Floarea darurilor“ de N. Iorga, Vol. II. Nr. 16.

Averile și bunătățile Europii le consumă azi armatele, pentru ca popoarele europene să poată răbda în pace.

„Calicul“, an. VII. Nr. 1.

O națiune, care nu vrea să piară și care spre a trăi nu se dă înapoi nici în fața suferinței nici în fața jertfelor, este sigură că va învinge.

Poncaré.

Preda-mă-voit, dușmane, și eu ca toți mișei!

Când s'or dărma alături de mine Pireneii.

După Aleréd de Vigny, Cornul, trad. de Mihail Petrov.

La războiu toate armele sunt bune.

V. Alexandri, Teatru: Scara mășii.

N-a mai ajuns sârmanul să-mi mai scrie de pe câmpul de război, căci trebuia să se reîntoarcă din nou la Cluj, fiind greu bolnav. Mi-a scris din Cluj, că e bolnav de tifos dar nu e periculos și în curând speră, că ne vom întâlni la Brașov. N-am mai avut ferichia de a ne revedea, căci sufletul rece al morții l-a închis ochii. Și-l văd azi frumoasele lui memorii scrise în bubuitul asurzitor al tunurilor și în vâetul grăpnelor. Din aceste memorii, scrie cu puține excepții, până în ziua când l se curmă frul tinereții lui vieții, văd pe lângă omul harnic și conștiințios, pe omul cu inimă atât de nobilă și cu suflet creștinesc. Parcă îl văd înaintea ochilor, cu sabia în mână, în fruntea falmei lui companii, cu firea lui blândă și delicată, nepovrăcit acolo unde moartea la așezat — totuși făcându-și datoria până în ultimele lui momente.

O inimă plină de dragoste și sinceritate a avut locot. Iancu, iar moartea lui în primăvara vieții, de aceea ne stinge așa greu, fiindcă am pierdut un suflet blând, un om harnic, un om al datorinței, un om credincios neamului nostru.

O stea se prăvălește, pierzându-și lumina în umbra morții. Deacum pentru fiecare stea clasorii sunt scurte

... Dacă n'am și decorarii, este că nu mi-au dat...

V. Alexandri, Teatru: Paraponisitul.

Învingerea cu atât este mai nobilă, cu cât a costat mai multe osteneli.

Wieland.

Căci sângele e prețul prin care o umilită Pe vezi se răsplătește, se schimbă în biruință.

I. Nețescu, Pui de lei: Răitul român.

Imi place curagiuul vostru, suferinți și voi slăbiciunea mea.

Sf. Augustin.

Națiunea cea luminată zboară către pământul fâgăduinței, unde curge lapte și miere, iar cea mai întunecată rămâne îndărăt rătăcind și căzând pe cale...

Andrei baron de Șaguna.

(Va urma)

Anglia și chestia Dardanelor. Din Londra se anunță:

Răspunzând unei întrebări privitoare la declarația recentă a d-lui Sasonow, care a zis că evenimentele dela granița turco-rusă vor aduce o repede realizare a problemelor politice și economice privitoare la accesul Rusiei până la o mare deschisă, Sir Edw. Grey a declarat în Camera Comunelor: e o inspirație pentru care avem o simpatie deplină; forma precisă în care se va realiza va fi regulată fără îndoială prin condițiunile păcii.

Cum sunt organizați cercetașii în România.

Cercetașii sunt tinerii, fără deosebire de clasă socială, de educație și de cultură, cari au fost constituiți, cu toții la o altă într'un fel de societate, numită „Marea Legiune a Cercetașilor și care are scopul în primul rând să desvolte în inimile tinere, dragostea de patrie și în al doilea rând să deștepte gustul exercițiilor fizice ocupându-se în același timp și cu educația propriu zisă a lor și cu dezvoltarea în sufletele lor maleabile a ideii de egalitate socială.

Modul în care sunt împărțiți, este următorul: un număr de șase cercetași formează o patrulă, un număr de cinci patrulă formează o grupă, 3 grupe formează o centurie, iar toate centuriile dintr'o localitate constituiesc o cohortă. Cohortele dintr'un județ formează o legiune: totalitatea legiunilor din întreaga țară formează »Marea Legiune« al cărei comandant suprem este A. S. R. Principele Carol.

După cum se vede, împărțirea aceasta a fost luată după tipul armatei române.

Rolul pe care această instituție poate să-l joace în educația și fizică și morală a tinerimii este destul de mare: Ea unește în sânul ei pe tinerii din toate treptele sociale desvolțând în modul acesta ideea egalității sociale care în timpurile de azi formează unul din punctele principale pe cari caută să le explice și să le exprime orice educator conștient de faza prin care trece în aceste timpuri neamul românesc care are nevoie de unire și de

și zilele numărăte. Dăre ar ceriul să răsară și pentru noi Români adovărată dreptate și egalitate, în urmz atâtor jertfe aduse patriei și tronului. Dormi în pace suflet bun, iar noi cei ce te-am cunoscut te vom iubi și dincolo de mormânt.

Locotenentul Ioan Emilian Aron născut în Brașov la 8 Februarie 1888, fii invăț. și direct. școl. în pens. Ioan Aron și al soției sale Emilia n. Solu, după ce a terminat cl. V-a gim. la gimnaziul român gr. or. din Brașov, având mare aplicare spre cariera militară, e trimis la școala militară din Sibiu. În s. 1907, absolvă școala militară ca primul clasificat în studii, distingându-se tot odată ca duelist din partea »Academiei de duște ces. reg. din Sibiu.

E denumit ca »cadet« în Reg. de inf. ces. reg. Nr 51 în garnizoana din Cluj. Aici pentru aptitudinile sale militare e denumit la școala de eq. militară, unde reiese ca a 2-lea între ofițerii participanți ai acestui curs.

Înaintat fiind la rangul de sublocotenent este transferat la garnizoana din Murăș-Oșorhei, unde e ales de adjutant de batalion, care post onorific l-a păstrat până la transferarea sa în

trăiniei legături: Ea îndeplinește rolul de educatoare prin conferințele, prin cuvântările și prin sfaturile ce se dau acestor tineri.

Ea caută să-i sustragă dela viața orașelor atât de atrăgătoare, dar atât de periculoasă pentru ei.

Ea caută astfel să sustragă pe tineri dela viața zdruncinată și destrăbălată a orașelor și să-i ducă afară la țară, la aer unde să simtă adevărata ferichie și a trăi în mijlocul naturii, și unde să aibă posibilitatea să se desvolte și fiziceste prin fel de fel de jocuri și exerciții la cari desigur că se antrenează devenind principala distracție.

Inițiatorii trebuie să se simtă fericiți că instituția cercetașilor a prins rădăcini și vor căuta de sigur să-și dea toată silința ca să nu fie neglijată sau abandonată după cum s'a deslășit odinioară, atât de drăguții »micii dorobanți«.

Conflictul dintre China și Japonia.

»Daily Telegraph« află din Peking, că negocierile între China și Japonia iau o întorsătură mult mai favorabilă decât se credea. Din ambelă părți, plenipotențiarilor au constatat că erau înțeleși pe anumite chestiuni. După lungi negocieri s'a ajuns la acest rezultat însemnat că punctul de vedere chinez a fos admis; așa încât chestiunile Șantung și Kiao sunt privite ca niște probleme care nu vor putea fi soluționate decât la sfârșitul războiului.

Adunarea casinei române.

Fiindcă la adunarea generală ținută Duminecă trecută au participat mulți membri cari, manifestând un deosebit și îmbucurător interes, au apreciat și discutat actuala situație a casinei ceva mai pe larg și mai temeinic ca de altă dată: n'a mai rămas destul timp disponibil pentruca adunarea să poată rezolvi toate obiectele puse la ordinea zilei.

De aceea subscrișii funcționari, chemați din nou la conducerea casinei, aveti onoarea a invita pe toți p. t. domni membrii ai casinei la o a doua ședință a adunării generale care se va ținea Duminecă în 7 Martie (22 Febr. v.) 1915 la 4 oare p. m. în sala de ședință a casinei și va avea să rezolveze încă următoarele obiecte:

- 1) Alegerea revizorilor pe a. 1915
2) Abonarea ziarelor pe 1915.
3) Votarea bugetului pe 1915.
4) Propuneri eventuale.

Ținând seama de faptul că urcarea taxelor de membrii dimpreună cu noua modalitate de plată a fost votată de adunarea generală tocmai așa cum a propus-o vechiul Comitet și că prin urmare este deja obligătoare: avem onoarea a înștiința pe p. t. domni membrii ai casinei, că până vom putea lua dispoziții mai amănunțite, înscrierea de membrii și plata taxelor urcate ori numai a ratelor scadente, se pot face cu începerea dela 4 Martie n. 1915 la subscrișul cassar, care se va afla în fiecare zi dela 5 oare până la 7 oare p. m. în localul casinei.

Invităm deci cu toată stima atât pe p. t. intelectuali români din Brașov și din împrejurime ca să se înscrie de membrii ordinari și extraordinari ai casinei cât și pe acela cari s'au înscris deja ca să își achite taxele întregi ori cei puțin rata deja scadentă.

Brașov în 2 Martie 1915.

Noul birou al »Casinei române din Brașov«: Dr. Nicolae Verdeca, președinte, Felru A. Popovici, v.-președinte Dr. Ioan Garoiu, secretar, Nicolae Farnică, cassar.

Bosnia, cu garnizoana Domanovič 1 Mei 1914. În garnizoana din M-Oșorhei să distinge și ca ofițer de trupă, dovadă că aprecierea comandantului școalei de cadeti major Ivanovici, adusă în testimoniul de absolvare: wird ein tüchtiger Truppenoffizier werden“ se confirmă pe deplin; și ca bun tăntaș cu pușca și revolverul dovadă câștigarea premiilor prime. În 27/VII. îl aflăm trimis ca »asistentă« în Gabela, unde era mare ferbere între Sârbi, în urma mardaru ui atentat dela Sarajevo. Cu tactul și prevederile sale îi succede a liniștii populația și a descoperi pe unii vinovați împărțitori de bombe. (Acestea sunt raportate superiorilor săi). În urmă începându-se groasaicul război european e trimis și la parte la luptele contra Sârbilor, distingându-se în e. uarea pozițiilor dușmanului, până când în urma boalei de tifos să reîntoarce în Clinica din Cluj unde în ziua de 12/25 Ianuarie a. c. își dă nobilul său suflet în mâinile Atotputernicului Stăpânitor. A fost înmormântat la Brașov în 16/29 Ian. 1915, lăsând regrete în inimile tuturor cari l-au cunoscut.

Dormi în pace suflet bun. Etern te vom iubi.

Pretinul G. P.

ȘTIRI.

-- 18 Februarie v. 1915.

Pentru sârmanii noștri so'dați nenorociți. La alt loc al ziarului nostru publicăm frumoasa colecție de 228 cor. a stim. d-șoare Cornelia Popa Radu întreprinsă în Brașov pentru alinarea suferințelor soldaților noștri nenorociți. Adresăm și pe această cale stim d-șoare Popa Radu mulțumitele noastre pentru nobila-i inițiativă, care, rugăm, să fie urmată de cât de multe Românce cu tragere de inimă pentru suferințele crâncene îndurate de fili neamului nostru.

Moștenitorul nostru de tron și Români. D-l P. P. ni-a pus la dispoziție o epistolă primită de pe câmpul de război, din Galizia, dela nepotul d-sale H. sublocotenent, din care reținem următoarele:

»Astăzi a fost la noi Alt. Reg. Moștenitorul de tron și am avut ferichirea de a mă agrăi și pe mine ca comandant de companie de gardă. S'a interesat mult de Români. Iar pe generalul G., care conduce regim. 31 și 64 l-a întrebat că: ești mulțămit cu Români? Acesta a răspuns: »Sehr zufrieden«, (adecă: »foarte mulțămit«).

Parasias. Duminecă, după terminarea sfinței liturgii, s'a celebrat în catedrala din Sbiu parastas pentru odihna sufletului marelui mecenat al nostru Emanuel Gozdu. A pontificat Excelența Sa, înaltpreasfințitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Meșianu, asistat de P. C. Sa, Protosincelul Dr. Eusebiu R. Roșca, director seminarial, de domni Mateu Voileanu, Lazar Triteanu, Dr. Ioan Stroia și de diaconii Demet. Câmpianu și Dr. Oct. Costea. Excelența Sa a rostit și o frumoasa cuvântare, arătând în ea, c'ine a fost Gozdu, cari l-au fost însuși frumoso și cari l-a fost fapta însemnată, care l'a făcut nemuritor pentru toate vremile. T. R.

O scrisoare din Asia. D-l Andrei Ghighință, aspirant de ofițer în armata austro-ungară, care se află actualmente ca prizonier rus în orașul Nangan din Turkestan (Asia) a trimis rudeniilor sale la Brașov o scrisoare datată din 3 Ianuarie sosită alături aici, din care reținem următoarele:

»Noi locuim aici într'o cazarmă, mâncarea o primim din oraș dela o femeie, care ferbe. Lunar primim o leafă de 50 ruble, ceace face aproximativ 150 coroane în banii noștri. Cu banii eșim, dar aici totul e scump și trebuie să plătim prețuri duble. De câteva zile s'a făcut și aici rece. Avem 8-9 grade sub zero. Până acum am avut vreme frumoasă și caldă...

Cutremur de pământ catastrofal. Aparatele seismografice dela Pola au înregistrat Duminecă seara la h. 8 și 22 minute un cutremur de pământ catastrofal, ai cărui teatru Pau calculat din Pola a fi la o depărtare de 9000 km. Deasemenea a fost înregistrat acest puternic cutremur și de institutul cosmografic de lângă universitatea din Budapesta. S'a constatat și aici numai atât, că acest îngrozitor cutremur a avut loc la o depărtare foarte mare. Incă de Duminecă după amiază s'au putut observa diferite mișcări ale pendulelor seismografice. În general de câteva zile se observă dese perturbații microseismice, cari împiedcă apoi calcularea depărtării, la care s'a produs cutremurul. Diferitele deviații ale pendulelor au ținut mai bine de o oară. Cea mai mare deviație a fost de 2-3 milimetri.

Daruri pentru răniții noștri. Dela părintele Ioan Balca din Peștera-Bran am primit 98 cărțile de rugăciuni pentru a le distribui între soldații noștri aflători prin spitale.

Concert de binefacere. Reuniunea femeilor maghiare protestante din Brașov aranjează în 11 Martie a. c. un mare concert în aula noului gimnaziu săsesc în favorul Crucii roșii și a Semeniului roșii. La acest concert l-și vor da concursul d-șii: Lassell, Malcher, d-șoara Pieszlinger etc. Bilete se pot căpăta la firmele Hiemesch, Simy și Király. Publicul este rugat a sprijini nobilul scop al acestui concert.

Asentarea callor. O comisiune pentru asentarea callor a sosit aici din Sighetul-Marmăției, pentru a cumpăra pe bani gata cai pe seama artileriei de munte. Se caută cai de munte în vârsta dela 4-10 ani, cu spate drept, picioare sănătoase și ochi buni. Mărimea callor 140-150 cm. Prețuri până la 400 coroane. Proprietarii unor astfel de cai sunt invitați, să aducă caii lor Vineri în 5 Martie la orele 9 dim. pe locul de exerciții din Brașov în fața comisiunii. Caii găsiți aici trebuie să fie înzestrați cu hamuri bune de sfoară.

Cătră abonații noștri. Cu toate greutățile pe cari le întâmpinăm în vremurile de față n-am întrerupt trimiterea ziarului nostru onorațiilor noștri abonați, cari încă nu și-au reînnoit abonamentul, în speranță, că doar-doar ne vor trimite cel puțin în luna aceasta contul abonamentului. Văzând însă că speranțele noastre au rămas deșarte, rugăm pentru ultima oară pe onor. abonați rămași în întârziere cu plata să achite fără amânare prețul de abonament, căci altfel în câteva zile le vom întrerupe trimiterea ziarului.

Profesori în război. Dintre profesorii școalelor secundare în patrie se află în serviciu militar 690 membri — glosații din clasa B nu sânt socotiți. Morți sânt 21, prizonieri 24, au disărut 7, distinși au fost 17. Școalele germane secundare au pe câmpul de război 6000 profesori, au căzut 661, iar 1209 au decorafia crucea de fer.

Tărgul de vite din Bistrița din săptămâna trecută merită să rămâie învecinat ca un document al vremurilor scumpe de azi. S'au vândut perechea de bici unguri cu 1740 K. Bici mijlocii cu 1400 K. O vacă fără vițel cu 800 K. O vacă mijlocie cu 400-500 K. Pentru un miel s-a cerut 15 K. Pe piața de cereale erau numai cumpărători și nici un vânzător. S'au vândut numai sămburi de bostan și mere.

Daruri. Pentru familiile (văduve, orfani etc.) celor duși pe câmpul de luptă au mai încurs la magistratul orașului Brașov următoarele sume:

Dela d. Dr. Wilhelm Deppner: 100 cor. iar dela d. George Wiener: 50 cor. Pentru aceste daruri exprimă cea mai mare mulțămită nunitul magistrat.

Apollo-Bio. Program pentru Joi și Vineri: Actualități de pe câmpul de luptă austro-ungar. »Mărgeaua« comedie amuzantă în 3 acte. »Grășala căpitanului« (Umor). »Iuțiu ca regisor de filmuri« (Umor). Vederi din pădurea vieneză (După natură). »Noua menajeră« (Umorescă). »Nimfa isvorului« dramă într'un act.

»Pentru sârmanii soldați români cărora li-s'au amputat picioare sau mâni și cari și-au pierdut lumina ochilor«.

În urma apelului nostru din numărul trecut al ziarului am mai primit următoarele contribuții marinitoase: Transport din n-rul trecut 247 c. 30 f.

Colecția d-șoarei Cornelia Popa Radu dela următoarele stim. persoane: Albina 20 cor.

Câte 10 cor.: D-l Dum. N. Căpățină, măcelar, d-l Dr. Eug. Meșianu, d-l Tache Andreianu, d-l Em. Safrano, d-l Dr. Tib. Bredeceanu.

Câte 5 cor.: D-l Ioan I. Clucru, d-l Teodor Spudera, Eremias Nepoții, d-l G. Chelariu, d-l Dr. I. Moșoiu, d-l Ioan Clpu, d-l Oct. Cernea, d-l Iosif Oncioiu, d-l Traian Gămbulea, d-l Ios. Moldovan, d-l Diam. Steriu, d-l Ars. Vlaicu, d-l N. Dima, d-l I. Socaciu, d-l Dr. N. Vecerdea, d-l I. Prescurdea.

Câte 4 cor.: Daa Leontina Dr. Bunea, d-l Dr. Vict. Ola Roman.

Câte 3 cor. D-nul I. G. Eremia, d-nii Berbecar și Ceinț dna E. M. Brumboiu, S. Sclcu, d-l E. Bologz, d-l Liviu Blaga, d-nul E. Baga, dna Oct. Dr. Stinghe, d-l Dr. Tr. Pop, d-l Radu Ardelea, d-l Alex. Dr. Străvoia, d-l Dr. Dan.

Câte 2 cor. D-l Dum. Poppu, N. N., Hager Kerolin, d-l G. Guiman, d-l P. Pop, Corneli Raca, d-l Traian Florian, A. Popa Radu, N. Popovici, d-l Major Popa, V. Popa, Dr. T. Popescu.

Câte 1 cor. N. N. dna A. Percea, d-nii Nic. Patoff, d-l I. Avrigeanu, d-l Dum. Bărbier, d-l Ioan Pascu, d-l G. Giuvălcă, d-l Iacob Zorca, d-l G. Cărlănu, N. N. — Cu totul 228 c.

La oiață 475 c. 30 f.

Proprietar:

Tip. A. Mureșianu: Branșce & Comp

Redactor responsabil: Ioan Lacea

C e t i ț i ș i r ă s p ă n d i ț i „Gazeta Transilvaniei“.